

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 227. Et imposuit arundini & dabat ei bibere. v. 48.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

§. 226. *Et continuo currens unus ex eis accepit spongiam implevit aceto. v. 48.*

Vel insignis quidam præ cæteris nequam, dum audiret hæc verba *Eli* *Eli* *Lamma* *Sabaethani*, ut & suam nequitiam & odium, & petulantiam in Iesum moribundum demonstraret apertius, & risum excitaret, & gratiam aucuparet Principum Iudæorum & populi, continuo currens accepit spongiam, & implevit aceto, quasi vellet indicare Christum Dominum aliena loqui & deliquia animi perpeti. Vel certe, verbum *Sitio* confestim voci *Eli, Eli*, subiunxit, cui tamen & ea occasione aliquis compatiens humana misericordia ad spongiam cucurrit. ne hoc ipso pietatis opere subvenire fuit permissus, dicentibus impiis, *Sine. sine.*

Vide & considera, o homo Christicola quomodo vel currat hic nebulo ut irrideat Dominum Deum nostrum, morientem, desolatum, clamantem ad Deum patrem suum in agone, ut eum refocillet non vino dulci & grato aut aliquo confortativo, sed magis ut cruciet adhuc ante mortem, irrideat: jocetur: vel si misericordiam motus hoc fecit, quomodo impediatur. Mi Deus, mi Iesu, in gratiam tantæ in te modo exercitæ iniquitatis, ludibrii, & malevolentia, da gratiam omni Christiano, & mihi imprimis, ne odio quempiam habeam, aut nocere velim, si ve in corpore si ve in anima, sed continuo currens exerceam potius opera pietatis, & misericordiam erga proximum, quam iustitiæ punientis.

§. 227. *Et imposuit arundini & dabat ei bibere. v. 48.*

Dum in maiorem Christi confusionem circa crucem expectarent & Principes & Seniores, adventum *Eliæ* cum populo ioco jactantes, accurrit miles qui impleverat spongiam aceto, imponit arundini, & in alcum effert, ori Iesu Agonizantis in Cruce, apprimat, Christum tamen magis affligit, quia defluens acetum ad vulnera per corpus nudum & dilaceratum motificat, & cruciat acerbitate sua, imo palatum exacerbat. Hæc fuit refocillatio Christi in tantis laboribus & angustiis.

OMi Iesu quid cogitabas in cruce quando audiebas tot scommata, quando videbas tantas nequitas populi tui in te, quando gustabas in tui derisum fel mixtum aceto! siccine fons vitæ, fons omnis gratiæ & dator omnis liquoris potaris aceto & felle! sed hoc pro mundi & meis excessibus in cibo & potu, pro nostra crapula & ebrietatibus. Proh malum ebrietas! vale crapula, imo apage, qua tam graviter offenditur divina Majestas & pro qua modo, mi Iesu gravissime satisfacis & luis. Tu sitis in Cruce, in agonia, in morte, & datur tibi acetum, mundus sitit & datur optimum vinum, &

sæpius

ſæpius, eheu! dolor! ſine ſiti datur ad crapulam & ſuperfluitatem: Itane ſer-
 vus melius tractatur, quam Dominus? Creatura quam ipſe Creator om-
 nium Deus! Eheu doleo vehementer ob ſimiles exceſſus & peccata gravif-
 ſima, emendabo me ex nunc Domine, Tu robur ter & auxilium propter
 illum amariffimum fellis & aceti potum, & ſitim meæ ſalutis, ut ſatureris.
 Sitis enim tua mea ſalus eſt & redemptio univerſorum.

§ 228. *Cæteri autem dicebant, ſine videamus an veniat Elias liberans
 eum. v. 49.*

Dum continuaret miles ille in porrigendo ſpongiam aceto plenam
 & felle Ieſu, cæteri aſtantes illuſorie dehortabantur eum, ut ceſſaret ab ob-
 trudendo ad os Chriſti benediſtum, ſpongiam, ne forte vel ſuffocaretur
 ante adventum Eliæ, quem irriſoriè expectare ſe ſimulabant: alii ex
 livore & odio in Ieſum dicebant militi porrigenti, ſine, hoc eſt, ceſſa, noli ei
 ultra propinare acetum, ne citius moriatur, ſed diutius agonizet & illuda-
 tur à nobis & crucietur, quia inimicus noſter eſt pervertit gentem noſtram,
 & legem Moyſis, Regem noſtrum ſe fecit, cum non habeamus Regem ni-
 ſi Cæſarem, contrarius fuit operibus noſtris, ideo & nos ſumus ei in omni-
 nibus contrarii; & lentiffima, & amariffima morte mori eum deſidera-
 mus.

O Dulcis Ieſu, mitiſſime Ieſu, patientiſſime Ieſu, quid feciſti populo
 huic, aut in quo moleſtus fuiſti, ut ita te odio habeat nec ſatiari poſ-
 ſit in te affligendo, nova continuo excogitando tormenta in te: per omnes
 ſentus & prolongendo ad hæc vitam, Certe tu nihil mali feceras eis, ſed in
 te puniebar ego *Quid ergo tibi retribuam bone Ieſu pro omnibus quæ retribuifſi mi-
 hi? Calicem ſalutaris accipiam & nomen Domini invocabo, & laudabo, tua adiu-
 vante me gratia, in æternum. Amen.*

§. 229. *Ieſus autem iterum clamans voce magna v. 50.*

Paulo ante circa horam nonam exclamavit Ieſus voce magna ut om-
 nes attenderent ad verba teſtamenti ſui ad patrem dicendo: *Eli Eli*, nunc
 volens emittere Spiritum iterum clamat voce magna oſtendens in hoc ſe
 verum hominem, verè paſſum poſt tot exardatos labores, anguſtias, con-
 tumelias, irriſiones, flagella, verbera, cruciatus, ita ut jam ſit factus peripſe-
 ma & ludibrium toti mundo ab ijs pro quibus paſſus ſit, jam pro iis quo-
 que mori ſe paratum, unde ex Cathedra ſanctæ Crucis extenſis brachiis ab
 Oriente in Occidentem, vel Septentrione in Auſtrum, in medio terræ po-
 ſitus voce magna clamat, & quaſi convocat totum mundum proteſtando ſe
 patri irato ſauſſeciſſe in omnibus quæ promiſerat ipſi pro genere humano